

stofmisbrugere med nogle helt særlige behov, som det er vanskeligt at dække. Regeringen er også på det rene med, at disse stofmisbrugere desværre påfører ikke bare sig selv, men jo også deres nærmeste og det omgivende samfund alvorlige skader.

Derfor har jeg stor forståelse for forslagsstillerens ønske om at gøre noget for at begrænse disse skader. Det er en positiv ambition, og det er sådan set også en ambition, regeringen deler. For vi har et fælles ansvar for samfundets svageste, hvortil man i den grad jo må henregne de stofmisbrugere, som vi her taler om. Derfor har regeringen også allerede fra sin tiltræden lagt vægt på at forstærke dette ansvar, lagt vægt på at søge at leve op til dette ansvar.

I forhold til de problemer, som der her er tale om, har regeringen med sin handlingsplan mod narkotikamisbrug »Kampen mod narko«, taget en lang række initiativer, hvis sigte er direkte eller indirekte at begrænse de skader, som følger med stofmisbruget. Jeg tænker på flere ting, f.eks. kvalitetsvurderingen af metadonbehandling som grundlag for fremtidig kvalitetssikring og udvikling, indførelse af en ordning med tidligere gratis vaccination mod hepatitis A og B, herunder gratis vaccination mod hepatitis B af pårørende til stofmisbrugere, og jeg tænker på initiativer til begrænsning af hepatitis C-smitten og fremlæggelse af retningslinjer for undersøgelse og behandling af hepatitis C-smittede.

Med satspuljeaftalen for 2004 blev regeringen enig med forligspartierne om at afsætte de nødvendige midler til gennemførelse af disse initiativer. Og hertil kommer et yderligere initiativ vedrørende vandampuller i sprøjtesæt.

Med handlingsplanen »Kampen mod narko« har regeringen endvidere lagt op til, at også nye initiativer kan se dagens lys. Forsøgene med en metadoninjektionsordning med øget sundhedsfaglig indsats og med øget psykosocial støtte er nu afsluttet, og i hvert fald nogle af forsøgsresultaterne set umiddelbart ud til at give et godt grundlag at arbejde videre på. Derfor vil vi nu i regeringen se nærmere på resultaterne, som de bl.a. er blevet præsenteret af Center for Rusmiddelforskning i denne uge.

Senest har regeringen bevilget midler til et projekt, som har til formål at belyse den mulige sammenhæng mellem metadonbehandling og dødsfald, og her er det vigtigt for mig at understrege, at alle disse skadereducerende initiativer ikke står alene. Ved siden af står bl.a. væsentlige initiativer som indførelse af behandlingsgaranti-

en, som vi har et ret udpræget fælles ansvar for, og oprustningen generelt af behandlingsindsatsen i fængslerne, som regeringen og satspuljepartierne også har været enige om.

Kl. 17.05

Med de initiativer har vi vist viljen til at sætte handling bag ordene om kampen mod narkotikamisbruget og om, at skadereduktion er og fortsat bør være et integreret element i den danske narkotikapolitik. Initiativerne afspejler efter regeringens opfattelse dels vores ønske om at fastholde og forbedre de allerede eksisterende tilbud, dels vores ambitioner om hele tiden at udvikle nye tilbud.

Jeg vil gerne understrege, at regeringen sådan set er åben og fordomsfri i vores tilgang til disse spørgsmål, men det er vigtigt efter regeringens opfattelse, at man også bruger sin kritiske sans og sin sunde fornuft, når forslag om nye initiativer vurderes; især inden man tager beslutning om mere vidtrækkende initiativer, bør man altså nøje overveje konsekvenserne.

Så er vi jo fremme ved målstregen, for netop konsekvenserne taler klart og entydigt imod etablering af fixerum. Og selv om man vælger at sætte et andet skilt over indgangsdøren og kalde det et sundhedsrum, så er og forbliver det et fixerum.

Det er jo ikke sådan, at regeringen afviser etablering af fixerum alene med henvisning til, at det ville være i strid med FN's narkotikakonventioner, for det ville det være – det er tankevækkende, at forslaget kommer fra partier, der jo ellers tit og ofte trækker internationale konventioner frem – det har det autoritative kontrolorgan INCB, der er institueret i FN's narkotikakonventioner, igen og igen påpeget. Nej, nok så vigtigt og for mig helt afgørende er det, at etablering af fixerum er et kvalitativt betydelig mere vidtgående skridt end f.eks. metadonbehandling og udlevering af sprøjtesæt og dermed altså et klart udtryk for en legaliseringsstendens; vi kommer simpelt hen længere ud på glidebanen.

For det, der er bærende for tanken om fixerum, er jo, at hensynet til skadereduktion må have absolut forrang, og problemet er, at en konsekvent forfølgelse af dette hensyn, skadereduktionshensynet, kolliderer med det, der er selve kernen i narkotikapolitikken, nemlig at vi skal imødegå al ikkemedicinsk og ikkevidenskabelig anvendelse af narkotika.

Da vi sidst behandlede det her spørgsmål – og det er så altså et par år siden – forsøgte jeg at